

Arrest

nr. 294 926 van 3 oktober 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. VAN CUTSEM
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 27 april 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 maart 2023 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 juni 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 augustus 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. SWERTS, die loco advocaat C. VAN CUTSEM verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en te zijn geboren in 2003.

1.2. Verzoeker dient op 27 september 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Verzoeker wordt op 27 januari 2023 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 23 maart 2023 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Somalische nationaliteit en behoort u tot de Ashraf-clan. U bent geboren in 2003 in de stad Golweyn, gelegen in het district Marka in de provincie Lower Shabelle in Somalië, waar u tot aan uw vertrek uit Somalië verbleef.

Sinds u jong was tot aan uw vertrek werkte u samen met uw vader en uw oudere broers op de landbouwvelden te Golweyn. Twee weken voor uw vertrek werd uw zus ziek. Uw vader nam haar mee naar een dokter in Marka. Uw vader en zus keerden een week later terug naar huis. Twee dagen na hun terugkomst, kwam Al-Shabaab langs om zakat op te halen. Uw vader had echter geen geld meer vanwege de medische kosten van uw zus, waardoor hij Al-Shabaab niet kon betalen. De terreurorganisatie kwam diezelfde week nog eens langs, maar uw vader kon opnieuw niet het gevraagde zakat op tafel leggen. Al-Shabaab kwam enkele dagen later een derde maal langs wanneer uw vader niet thuis was. Zij vertelden u dat uw vader diende langs te gaan. Uw vader werd tijdens zijn ontmoeting met Al-Shabaab de keuze gegeven tussen enerzijds zakat te betalen of anderzijds u aan hen te geven. U werd vervolgens in Mogadishu ondergebracht bij de broer van uw moeder. Uw vader ging vijf dagen na uw vlucht opnieuw met Al-Shabaab spreken. Hij werd vervolgens een maand opgesloten. Tijdens zijn detentie werd uw vader ernstig mishandeld. Hij overleed in maart 2022 aan zijn verwondingen.

U vertrok op 25 september 2021 per vliegtuig naar Turkije. Daaropvolgend verbleef u een nacht in Turkije. U reisde vervolgens via een voor u onbekend land naar België. U kwam op 28 september 2021 aan in België, alwaar u op 29 september 2021 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

U legt geen documenten neer ter staving van uw verzoek om internationale bescherming.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U stelde dat u afkomstig bent uit de stad Golweyn, in de provincie Lower Shabelle, in Zuid-Somalië en dat u de Somalische nationaliteit heeft (zie notities CGVS p. 6). U vreest gedood te worden door de islamitische terreurorganisatie Al-Shabaab (zie notities CGVS, p. 21 en 26). Echter, zoals hieronder zal worden besproken, rijzen er ernstige twijfels bij uw beweerde herkomst.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities CGVS, p. 4), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade

zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt afkomstig te zijn uit de stad Golweyn uit het district Marka gelegen in de provincie Lower Shabelle in Somalië.

Vooreerst stelt het CGVS vast dat uw algemene geloofwaardigheid is aangetast door uw verklaringen over uw leeftijd. Bij de registratie van uw verzoek om internationale bescherming bij de Dienst Vreemdelingenzaken op 29 september 2021 stelde u immers te zijn geboren op 24 juni 2006 en minderjarig te zijn (Enregistrer Demande Protection Internationale (DPI)). Aan deze verklaring kan echter geen geloof worden gehecht, want na medisch onderzoek werd uw geboortjaar aangepast naar 1 januari 2003. Uit de bijgevoegde beslissing van de Dienst Voogdij van 24 november 2021 staat dat u de dag van het medisch onderzoek op 22 november 2021 ouder was dan 18 jaar, vermoedelijk 20,6 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar. Wanneer u tijdens het persoonlijk onderhoud van 27 januari 2023 gevraagd wordt wanneer u geboren bent, verklaart u echter weerom op 24 juni 2006 geboren te zijn, ondanks het resultaat van het medisch onderzoek. Wanneer u met de conclusie van het medisch onderzoek geconfronteerd wordt, verklaart u dat u er wel van op de hoogte bent, maar dat u daar niet mee akkoord gaat. Verder zegt u het wel aanvaard te hebben, aangezien u geen documenten kan voorleggen (zie notities CGVS, p. 5). Dat u ten onrechte beweert minderjarig te zijn, ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid.

Verder rijzen er ernstige twijfels bij het door u beweerde profiel. U verklaart namelijk uw vader in de landbouw geholpen te hebben sinds u jong was tot aan uw vertrek in september 2021. U zegt zich hierbij voornamelijk op het verbouwen van sesam en maïs toegelegd te hebben (zie notities CGVS, p. 6-7). U kan tijdens het onderhoud bij het CGVS de verschillende seizoenen en enkele van hun karakteristieken benoemen. Er dient echter vastgesteld te worden dat uw kennis aangaande de plant- en oogstseizoenen van sesam en maïs en andere landbouwkennis ontoereikend is voor iemand die beweert een lange tijd in de landbouw werkzaam te zijn geweest. Wanneer u namelijk wordt gevraagd in welk seizoen sesam wordt gezaaid, zegt u dat dit voornamelijk tijdens de gu-periode gezaaid wordt en soms ook tijdens de deyr. U vervolgens gevraagd waarom het tijdens de gu-periode gezaaid wordt, zegt u vaagweg dat dit het regenseizoen is (zie notities CGVS, p. 7). Gevraagd of er seizoenen zijn waarin sesam niet geteeld wordt, antwoordt u affirmatief en somt u de zomerperiode en de jilaal op (zie notities CGVS, p. 8). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt, wordt sesam hoofdzakelijk in het deyr en jilaal-seizoen geteeld. Tijdens het gu-seizoen zijn er meer insecten en andere plagen, waardoor dit gewas voornamelijk in de andere seizoenen wordt verbouwd (zie administratief dossier). Het is dus merkwaardig dat u als landbouwer die sesam teelde het omgekeerde beweert. U legt eveneens eigenaardige verklaringen over de zaai- en oogstseizoenen van maïs af. U verklaart net als bij sesam namelijk dat maïs voornamelijk in de gu-periode wordt geteeld en soms ook in het deyr-seizoen. Wanneer u gevraagd wordt of maïs ook tijdens de hagaaperiode geteeld wordt, antwoordt u van niet (zie notities CGVS, p. 8). Maïs zou volgens bronnen ter beschikking van het CGVS inderdaad tijdens het gu-seizoen gezaaid worden. Echter, in tegenstelling tot wat u beweert, zou maïs ook in het haga-seizoen gezaaid en geoogst kunnen worden afhankelijk van de regenval (zie administratief dossier). Naast uw gebrekkige kennis over de zaai- en oogstseizoenen van de door u geteelde gewassen, blijkt u eveneens onwetend over de mogelijke insecten, ziektes of plagen die de gewassen kunnen aantasten. Wanneer u namelijk zes vragen over mogelijke parasieten of dergelijke worden gesteld die de gewassen kunnen aantasten, weet u enkel wormen op te sommen. Deze wormen zouden volgens u de maïs aantasten (zie notities CGVS, p. 8). Weerom blijken uw verklaringen niet geheel overeen te komen met de beschikbare documentatie waarover het CGVS beschikt. Deze stelt namelijk dat er inderdaad wormen tevoorschijn komen tijdens de regenval gedurende het gu-seizoen, maar deze voornamelijk schadelijk zijn voor de sesam (zie administratief dossier). Vandaar dat sesam, zoals hierboven gesteld, voornamelijk tijdens andere seizoenen dan de gu-periode geteeld worden. Dat u overigens geen enkel insect of dergelijke weet op te sommen, is eveneens bedenkelijk. Uw ontoereikende landbouwkennis over het zaai- en oogstproces van gewassen die u volgens uw verklaringen zowaar zelf teelde, tasten de geloofwaardigheid van uw profiel van persoon die werkzaam was in de landbouw aan.

Voorts zou men van iemand die beweert opgegroeid te zijn in Golweyn, een stad in ruraal Somalië waar u bovendien werkzaam was in de landbouw, mogen verwachten op de hoogte te zijn van de recente natuurrampen die de regio voor uw vertrek teisterden. Wanneer u namelijk wordt gevraagd of u periodes van droogte heeft meegemaakt toen u in Golweyn woonachtig was, antwoordt u affirmatief en verklaart toen jong geweest te zijn. Gevraagd naar de periode van deze droogte, zegt u gehoord te hebben dat dit in 2012 was. U verklaart verder niet te weten wanneer deze droogte begon of eindigde, aangezien u toentertijd jong was (zie notities CGVS, p. 19). U gevraagd of dit de enige droogte is die u zich herinnert, antwoordt u affirmatief. U nogmaals gevraagd of dit de enige periode is die u heeft meegemaakt waarin het een lange periode niet heeft geregend, verklaart u dit enkel als verhaal gehoord te hebben. Gevraagd wat u daarover hoorde, verklaart u gehoord te hebben dat er mensen stierven door watertekort, er geen eten beschikbaar was en er dieren gestorven zijn. Gevraagd of u dat nooit zelf heeft meegemaakt, antwoordt u van niet. Wanneer u vervolgens drie vragen worden gesteld over de manier waarop uw ouders deze droogte wisten te overleven, blijkt u enkel in staat om vaagweg te verklaren dat uw ouders zeiden dat dit de moeilijkste periode van hun leven was. U uiteindelijk gevraagd of u ooit een periode meemaakte waarin u een slechte of zelfs geen oogst heeft gekend, verklaart u zich dit niet te herinneren. U herinnert zich wel dat de landbouwgronden eens waterschade hebben gekend (zie notities CGVS, p. 20). U weet zodus enkel vaag aan de droogte van 2011 te refereren. U verklaart bovendien geen recentere droogte te hebben meegemaakt.

Uit bronnen waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat de droogte van 2016 – 2017 hard toesloeg in grote delen van Somalië, waaronder ook in uw regio Lower Shabelle en uw district Marka. De droogtemonitor van de Verenigde Naties – Faoswalim – gebruikt dan weer de termen ‘streng’ en ‘extreem’ om te verwijzen naar de periode van september 2016 tot en met oktober 2017 in uw district Marka, wat betekent dat het grootste deel van de gewassen in de landbouw verloren gaat, er een prangend tekort is aan water en er sprake is van aanzienlijke migratie omwille van het vee. Diezelfde droogtemonitor toont aan dat dit de meest ernstige droogte was van de laatste jaren voor uw vertrek uit Somalië. Het feit dat u deze droogte niet zou kunnen herinneren tast de geloofwaardigheid van uw herkomst ernstig aan (zie administratief dossier).

Ook uw kennis over de voorbije overstromingen en periodes van wateroverlast die uw regio heeft gekend is te beperkt voor iemand die er beweert opgegroeid en woonachtig te zijn geweest tot aan zijn vertrek in september 2021. U zegt zich wel te herinneren dat de landbouwgronden in maart 2021 waterschade hebben opgelopen, maar blijkt verder onwetend over andere vormen van wateroverlast. Wanneer u namelijk gevraagd wordt of u zich nog andere overstromingen herinnert, antwoordt u van niet. Gevraagd of uw vader iets gezegd heeft over eerdere overstromingen wanneer de velden in 2021 onder water liepen, antwoordt u weerom van niet (zie notities CGVS, p. 20). Volgens bronnen ter beschikking van het CGVS zou Golweyn in 2018 zwaar getroffen zijn door wateroverlast. Hierbij zouden troepen van de Afrikaanse Unie namelijk hulppakketten hebben uitgedeeld aan inwoners van Golweyn. In 2020 zou er dan weer een oeverbreuk hebben plaatsgevonden nabij Golweyn (zie administratief dossier). Het is weinig aannemelijk dat u zich als levenslang inwoner van Golweyn niets zou herinneren van deze recente natuurrampen.

Er kan redelijkerwijze worden verwacht dat u als jongere die opgroeide in Golweyn, en er tevens werkzaam was in de landbouw, beter op de hoogte zou zijn van de ernstige droogtes en overstromingen die de door u beweerde regio van herkomst voor uw vertrek teisterden. Deze vaststelling doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u beweerde regio van herkomst, alsook aan het door u beweerde profiel van landbouwer in een rurale regio.

Daarenboven merkt het CGVS op dat uw kennis over verschillende gebeurtenissen en incidenten in uw stad en de ruimere regio opnieuw te beperkt is voor iemand die er beweert zijn hele leven tot aan zijn vertrek te hebben doorgebracht. U bent bijvoorbeeld wel op de hoogte over de nationaliteit van de aanwezige AMISOM-soldaten in uw regio, alsook dat deze AMISOM-soldaten net voor uw vertrek burgers hebben gedood en daar betogingen op volgden. U blijkt echter geheel onwetend over verschillende andere incidenten en conflicten in uw regio.

Ten eerste dient gewezen te worden op uw vage en inconsistente verklaring betreffende de politieke situatie in Golweyn. Eerst verklaart u namelijk dat de regering er de macht heeft, om vervolgens te stellen dat zowel de regering als de terreurorganisatie aanwezig zijn in Golweyn en uiteindelijk te stellen dat Al-Shabaab de macht heeft wanneer u gevraagd wordt wie er officieel de macht heeft. U gevraagd sinds wanneer zij officieel de macht in handen hebben, verklaart u dit niet meer te weten en het lang geleden is. Gevraagd of de regering ooit de macht in Golweyn heeft overgenomen van Al-Shabaab, zegt u dat de regering altijd zegt dat zij de macht hebben overgenomen en Al-Shabaab ook zegt dat zij daar de macht

hebben. U gewezen op het feit dat u zeer vage antwoorden geeft en gevraagd wie daar effectief de macht had in Golweyn of wie er in de straten van Golweyn rond liep, antwoordt u opnieuw vaagweg dat de regering zegt dat zij daar aan de macht zijn, maar de aanwezigheid van Al-Shabaab sterker is dan die van de regering. U erop gewezen dat niet beide groeperingen zichtbaar in het straatbeeld kunnen zijn geweest en nogmaals gevraagd wie er de macht had, zegt u dat Al-Shabaab de macht had (zie notities CGVS, p. 15). Nogmaals gevraagd of er ooit een moment is geweest dat de regering effectief de macht heeft gehad over Golweyn, verklaart u dit niet te weten (zie notities CGVS, p. 15-16). U gevraagd of er ooit regeringstroepen in Golweyn zijn geweest, antwoordt u affirmatief en zegt dat zij aanwezig zijn wanneer ze vechten. Gevraagd of zij daar nooit verbleven, zegt u dat zij er soms verbleven. U gevraagd om specifiek te zijn, haalt u een incident aan waarbij AMISOM-soldaten burgers hebben gedood. Gevraagd of AMISOM aanwezig is in de regio, zeg u dat zij enkel die keer aanwezig waren, maar daar niet verblijven (zie notities CGVS, p. 16). Het is merkwaardig dat u geen eenduidig antwoord kan geven op de vraag wie de macht in handen had in Golweyn.

Verder legt u onjuiste verklaringen af wat betreft de aanwezigheid van een militaire basis in Golweyn. U gevraagd waar de troepen van AMISOM verblijven, benoemt u de stad Buulo Mareer. Gevraagd of zij een post in Golweyn hebben, verklaart u van niet (zie notities CGVS, p. 16). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt, zou er naast een basis in Buulo Mareer echter ook een militaire basis van AMISOM in Golweyn te vinden zijn. Deze basis is dus een andere basis dan de basis in Buulo Mareer (zie administratief dossier). Dat u geen kennis heeft over een AMISOM-basis in Golweyn tast de geloofwaardigheid van de door u beweerde regio van herkomst aan.

Voorts dient opgemerkt te worden dat u wel over enige informatie beschikt wat betreft de burgers die door soldaten behorende tot AMISOM gedood werden en de protesten die hierop volgden. Echter, wanneer u gevraagd wordt of Al-Shabaab ooit burgers heeft gedood in Golweyn, antwoordt u van niet. U specifiek gevraagd of er ooit een bus werd aangevallen door Al-Shabaab nabij Golweyn, verklaart u dat niet te weten (zie notities CGVS, p. 16). Gevraagd of er ooit burgers gestorven zijn terwijl zij met een bus aan het reizen waren, verklaart u opnieuw dat niet te weten. U later tijdens datzelfde onderhoud nogmaals gevraagd of er bijvoorbeeld landmijnen ontploft zijn in uw regio, haalt u een incident uit 2019 aan waarbij een auto van AMISOM ontploft is en waarover u voor de rest geen verdere informatie weet te bieden (zie notities CGVS, p. 17-18). Volgens bronnen ter beschikking van het CGVS zou er in 2017 een minibus ontploft zijn ten gevolge van een door Al-Shabaab geplaatste landmijn nabij Golweyn. Bij dit incident zouden 20 burgers om het leven zijn gekomen (zie administratief dossier). Dat u niet op de hoogte blijkt te zijn over dit incident doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u beweerde afkomst.

U blijkt evenmin op de hoogte te zijn van de vele incidenten tussen de regeringstroepen, de troepen van AMISOM en de leden van Al-Shabaab die in uw regio plaatsvonden. Wanneer u namelijk gevraagd wordt of er zich grote conflicten hebben afgespeeld tussen de regering, AMISOM en Al-Shabaab, antwoordt u affirmatief en benoemt het jaartal 2017. Gevraagd wat er toen gebeurd is, zegt u vaagweg dat er tijdens de ochtend een hevig gevecht was, iedereen schrik had en niemand naar zijn landbouwgronden ging. Wanneer u vervolgens gevraagd wordt of u weet in welk seizoen dit plaatsvond, zegt u dit niet te weten. U biedt hetzelfde antwoord wanneer u gevraagd wordt of u nog weet wat u die dag op het veld zou doen. U vervolgens nog vier vragen hieromtrent gesteld, weet u enkel te zeggen dat dit tussen Golweyn en Buulo Mareer is gebeurd, het een gevecht tussen AMISOM en Al-Shabaab was en jullie knallen hoorden. U gevraagd of u nog over andere incidenten weet heeft tussen de overheid, AMISOM en Al-Shabaab, zegt u dat dit het enige is wat u zich herinnert. U nogmaals gevraagd of u zich naast de alreeds opgeworpen incidenten nog incidenten herinnert, zegt u van niet (zie notities CGVS, p. 17). U later tijdens dat onderhoud nogmaals gevraagd of er veel gevechten plaats hadden nabij Golweyn, antwoordt u met de vraag of de protection officer Al-Shabaab en AMISOM bedoelt. U gezegd dat dit een algemene vraag betreft, verklaart u het zich weerom niet te herinneren (zie notities CGVS, p. 18). Volgens bronnen ter beschikking van het CGVS vonden er in Golweyn talloze conflicten plaats tussen de overheid, AMISOM en Al-Shabaab (zie administratief dossier). De vaststelling dat u maar één conflict weet op te sommen en hier bovendien allesbehalve doorleefde verklaringen over aflegt, tast dan ook verder de geloofwaardigheid van de door u geponeerde herkomst aan.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat uw geografische kennis eerder beperkt is. Hoewel u beweert de dorpen rondom Golweyn nooit te hebben bezocht, verklaart u wel kennis te hebben van de dorpen rondom Golweyn. U somt enkele dorpen ten oosten van Golweyn op, weet dat El Ahmed aan de zee gelegen is en dat de weg door Golweyn van Shalaambood en Janale komt en tot Buulo Mareer en de provincie Middle Juba en Lower Juba loopt. U beweert ook het dorp Maduulow te kennen. Wanneer u echter wordt gevraagd welke dorpen er tussen uw dorp en Maduulow te vinden zijn, verklaart u dit niet te weten. Dit is

merkwaardig, aangezien Maduulow op slechts enkele kilometers afstand van Golweyn gelegen is en er meerdere dorpen op te sommen zijn op verschillende routes tussen Golweyn en Maduulow (zie administratief dossier). Verder verklaart u ook verkeerdelijk dat Janale en Farhaane tussen Golweyn en Shalaambood gelegen zijn (zie notities CGVS, p. 18-19). Janale ligt echter noordelijker dan Shalaambood, terwijl Farhaane in een naburig district gelegen is. Geen enkele van deze plaatsen ligt op de weg tussen Golweyn en Shalaambood (zie administratief dossier). Uw beperkte en onjuiste geografische kennis ondergraaft verder de geloofwaardigheid van de door u beweerde regio van herkomst.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk recent afkomstig te zijn uit de stad Golweyn in het district Marka gelegen in de regio Lower Shabelle. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde recente regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België in Golweyn heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS van 27 januari 2023 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit en de landen en plaatsen van eerder verblijf (zie notities CGVS, p. 4). U werd in de loop van het persoonlijk onderhoud geconfronteerd met het gegeven dat u aan het begin van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk werd gevraagd een goed zicht op uw werkelijke herkomstregio te bieden (zie notities CGVS, p. 21). U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen (ibid.).

U werd tijdens het onderhoud erop gewezen dat u in het begin werd gevraagd een duidelijk beeld te geven van uw werkelijke herkomstregio en de protection officer dit op dat moment niet had. Wanneer u wordt

gevraagd of u erbij blijft recent uit Golweyn afkomstig te zijn, antwoordt u affirmatief en zegt daar geboren te zijn en van daar afkomstig te zijn (zie notities CGVS, p. 21).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielaanvraag raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw verhaal toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofdzaak geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De informatie waarnaar verwezen wordt in deze beslissing, werd toegevoegd aan het administratieve dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 en 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Na een samenvatting van de motieven van de bestreden beslissing, verstrekt verzoeker volgende toelichting bij zijn middel:

“Verwerende partij heeft haar beoordelingsbevoegdheid aangaande verzoekers verklaringen op een al te subjectieve wijze uitgeoefend doordat ze in de bestreden beslissing een onevenwichtig afweging gemaakt heeft van verschillende elementen uit zijn verklaringen; aan de elementen waarover verzoeker kennis ontbeerde of onduidelijk was, werd eenzijdig een negatieve interpretatie gegeven, terwijl niet afdoende gewicht gegeven werd aan die elementen die net de herkomst en het profiel van verzoeker onderbouwen. Tezelfdertijd miskende verwerende partij dat verzoeker wel degelijk aan zijn bewijslast voldaan heeft en liet ze na de objectieve elementen die in het administratieve dossier aanwezig waren voldoende gewicht te geven; daardoor heeft ze verzoekers geloofwaardigheid niet op correcte wijze beoordeeld en haar deel van de gedeelde bewijslast niet op afdoende wijze ingelost. Verwerende partij heeft bijgevolg haar discretionaire appreciatiemarge overschreden en haar onderzoeks- en motiveringsplicht geschonden.

Meer in detail wens verzoeker hierover volgende elementen te benadrukken:

Ten eerste, wat zijn leeftijd betreft, wenst verzoeker te benadrukken dat zijn verklaringen hieromtrent niet van die aard zijn dat ze vermogen zijn algehele geloofwaardigheid onderuit te halen. De discrepantie tussen verzoekers onwetendheid en zijn met een leeftijdstest vastgestelde werkelijke leeftijd dient immers beoordeeld te worden rekening houdend met verzachtende omstandigheden, die zowel uit zijn verklaringen als uit objectieve informatie waarover verwerende partij beschikt in het administratieve dossier.

Zoals in bestreden beslissing wordt aangehaald heeft verzoeker inderdaad verklaard de resultaten van de leeftijdstest “wel aanvaard te hebben”, en het is dan ook op zijn minst overtrokken verzoekers ‘algehele geloofwaardigheid’ in twijfel te trekken enkel en alleen omdat hij zijn geboortedatum niet kent en voorhield minderjarig te zijn.

Daarenboven dient de stelligheid van verwerende partij omtrent het belang van verzoekers kennis van zijn leeftijd voor de beoordeling van zijn geloofwaardigheid enigszins gerelativeerd te worden rekening houdend objectieve informatie die hierover omhanden is. Betrouwbare informatie hieromtrent van de Noorse organisatie met asielexpertise LandInfo bevestigt dat vele Somaliërs geen idee hebben wanneer ze exact geboren zijn, mogelijks zelfs met deviaties van meerdere jaren, en dat socio-demografische gegevens als geboortejaar en leeftijd niet dezelfde betekenis en rol spelen in Somalië zoals ze dat in België doen:

“Many Somalis do not know their own date of birth [...] In Landinfo’s understanding, not knowing one’s own date of birth is primarily related to day and month, but it is also not uncommon for Somalis to be uncertain of the exact year in which they were born. Many people state their own age in the number of years they think they are. Some may be slightly older or younger than the age they state without necessarily being aware of it, as information about their own age is often based on oral transmission from parents and other relatives. Landinfo cannot determine how large such a deviation might be, but is of the understanding that when there is a deviation, it is a matter of a few years.

Source B, a local resource person (email 2021), shares this assessment and considers a possible deviation of 1-3 years to be normal for people with a nomadic background.

According to source D, an international organisation operating in Somalia (email 2021), most parents know how many years old their children are when they start school (more on this below).

Date of birth is of little importance in Somalia

The above must be understood in light of the fact that date of birth has little practical and cultural significance in Somalia (Rao 2020; Somali Embassy in Berlin, meeting in Berlin 2019; Hirsi 2017; World Bank 2016, p. 28). Government institutions collapsed in 1991, and since then most people have lived their lives without requirements for registration and ID documents. Although government institutions are currently being rebuilt in Mogadishu and other cities, they still have very limited capacity and are unable to provide public services to the population. This is supported by the fact that nine out of ten Somali births take place at home (World Bank Group 2018, p. 40) and that only three per cent of births are registered (World Bank 2016, p. 13).

Birthdays are also not something that is traditionally celebrated with family and friends in Somalia (source A, emails 2021; Rao 2020; Hirsi 2017). According to source A, this has changed somewhat in recent times. The source supports this by pointing out that a number of friends in Mogadishu who did not celebrate their own birthdays have started arranging birthday parties for their children. Source D (email 2021) also points out that it is not common to ask about age, as many Somalis consider this rude.

Date of birth is also not a decisive criterion for when one is considered an adult in Somalia. Most people in Somalia refer to sharia and traditional law on this point, where it is puberty that constitutes the criterion for when a person is considered an adult (Landinfo 2018, p. 7; Landinfo 2015, p. 10; source A, emails 2021).” (Eigen onderlijning)

Hiermee rekening houdend is het dan ook niet onlogisch dat verzoeker als geboortejaar 2006 opgaf. Zelfs als die inschatting niet noodzakelijk geheel van opportunistische overwegingen gespeend is, dan nog vermag de loutere vaststelling van een discrepantie tussen verklaarde en wetenschappelijke leeftijd in elk geval niet de algehele geloofwaardigheid van verzoeker onderuit te halen.

Verzoeker wenst er bijkomend ook op te wijzen dat nog steeds het nodige voorbehoud gemaakt dient worden bij de betrouwbaarheid en nauwkeurigheid van de leeftijdstests die worden uitgevoerd om in België bij bepaalde asielzoekers de meerderjarigheid vast te stellen.

Deze problematiek werd o.m. door het Human Rights Centre en het Centre for the Social Study of Migration and Refugees van de Universiteit Gent aangekaart in een tussenkomst voor het EHRM in 6 maart 2022 – dat uitvoerig en gedetailleerd ondersteund wordt met resultaten van wetenschappelijke onderzoek: “Secondly, we submit that exclusive reliance on medical tests for age determination is at odds with the lack of reliability of such tests. The biologic variation in human development implies that any assessment of children’s age based on skeletal and dental examination will suffer from considerable inaccuracy. Although we welcome the fact that, following critiques around the accuracy, the Guardianship Service applies a margin of error of two years, scientific research has shown that such margin is not

sufficient to effectively accommodate such inaccuracies. In the context of age assessment of unaccompanied minors, this inaccuracy is exacerbated by probable variations in developmental patterns between ethnic and socio-economic groups. This leads to concerns with regard to the prohibition of (indirect) discrimination under Article 14 ECHR.”

Deze problematiek wordt al sinds lang aangekaart. In 2017 kwam het Platform Kinderen op de Vlucht in een rapport ook tot de conclusie dat er op basis van bestaand wetenschappelijk onderzoek ernstige twijfels konden geuit worden met betrekking tot de wetenschappelijke betrouwbaarheid van de gebruikte methodes en technieken, omwille van de invloed van vele aanwezige contextfactoren die kunnen leiden tot een discrepantie tussen de werkelijke en de vastgestelde leeftijd:

“De betrouwbaarheid van de drievoudige medische test en een leeftijdsschatting gebaseerd op de radiografieën van de tanden, pols en sleutelbeen wordt door vele wetenschappers in vraag gesteld. De nood om deze methodologie te herzien wordt zelfs door het Europees Parlement benadrukt.

In de wetenschappelijke literatuur heerst er consensus over het feit dat etnische factoren, leefmilieu, geslacht, socio-economische omstandigheden en groeiaandoeningen een impact hebben op leeftijd. Er is geen wetenschappelijke basis die suggereert hoe deze verschillende factoren op elkaar inspelen en voorstelt hoe de impact van deze verschillende elementen op een leeftijdsschatting gewogen moeten worden.

Al deze variabelen kunnen, alleen of in combinatie met andere variabelen, een impact hebben op leeftijdsschattingen, en zo de toegang tot bescherming. Toch worden deze variabelen op geen enkele manier vermeld in de huidige procedure.”⁴

Verwerende partij heeft met al deze elementen geen rekening gehouden en uit de discrepantie tussen verzoekers oorspronkelijke verklaringen en het resultaat van de leeftijdstest voorbarig en eenzijdig een algeheel gebrek aan geloofwaardigheid afgeleid.

Evenwel had verwerende partij rekening moeten houden met de verklaringen achter deze vaststelling. Verzoeker is namelijk afkomstig uit ruraal Somalië en heeft, zoals veel Somaliërs, geen idee van zijn exacte geboortedatum en dus evenmin van zijn leeftijd, zoals hij tijdens het persoonlijk onderhoud ook duidelijk gemaakt heeft.

Bovendien was de hierboven aangehaalde informatie voor verwerende partij wel degelijk omhanden en diende het zich in het administratieve dossier te bevinden. Tijdens het persoonlijke onderhoud had verzoekers raadvrouw er immers op gewezen (CGVS, onderhoudsnotities, p. 27) en het diezelfde dag nog overgemaakt per e-mail (**stuk 3**). Door hier niet op in te gaan in de bestreden beslissing, schendt verwerende partij haar onderzoeks- en motiveringsplicht.

Samenvattend, zijn er voldoende objectieve elementen aanwezig (aangaande zowel de socio-culturele betekenis van leeftijd in Somalië als de wetenschappelijke onbetwistbaarheid van het resultaat van een leeftijdstest), om aan te moeten nemen dat – ook al valt niet uit te sluiten dat hij ouder is dan hij zelf verklaarde – verzoekers verklaringen omtrent zijn leeftijd niet getuigen van kwade trouw en bijgevolg zijn algemene geloofwaardigheid er niet op doorslaggevende wijze door aangetast kan worden.

Ten tweede wenst verzoeker erop te wijzen dat verwerende partij in de bestreden beslissing niet voldoet aan de wettelijke standaarden inzake bewijslast, onderzoeks- en motiveringsplicht, met betrekking tot de elementen waaruit tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers verklaringen omtrent zijn herkomst en profiel besloten wordt.

Verwerende partij heeft immers enerzijds heeft onvoldoende rekening gehouden met verzoekers profiel en daarbij onredelijke verwachtingen gehanteerd inzake de exhaustiviteit van verzoekers feitenkennis, en anderzijds een onevenwichtige en subjectieve evaluatie gemaakt van het geheel van zijn verklaringen. Hierdoor is onredelijk veel gewicht gehecht aan de hiaten in zijn feitenkennis en onvoldoende rekening gehouden met het feit dat zijn verklaringen consistent en coherent waren en ontegensprekelijk getuigden van een gedetailleerde kennis van zijn regio van herkomst.

Zo houdt verwerende partij onvoldoende rekening met de gedegen kennis die verzoeker wel degelijk heeft over elk van de verschillende aspecten die verwerende partij aanhaalt, en die ze opvallend genoeg in de bestreden beslissing ook zelf meermaals erkent. Het betreft hier o.m. zijn kennis over:

- De zaai seizoenen van sesam en maïs;
- De bedreiging van wormen als parasiet in de landbouw;
- De droogte in de regio in 2011;
- De recentste overstromingen in de regio, in 2021;
- De lokale machtsstrijd tussen Al Shabab en de regering;
- De aanwezigheid van AMISOM en een veiligheidsincident waar ze bij betrokken waren in de regio;
- De naam en ligging van meerdere dorpen in de buurt

Daarenboven blijkt uit de notities van het persoonlijke onderhoud bij verwerende partij dat verzoeker een nog veel uitgebreidere kennis aantoonde over zijn profiel en regio van herkomst, waar in de bestreden

beslissing geen enkele rekening mee gehouden wordt bij de beoordeling van zijn geloofwaardigheid. Hij toonde aan correcte kennis te hebben over:

- *De afstand tussen Golweyn en Marka en de tijd om die af te leggen per vrachtwagen (p. 6);*
- *De bananenteelt (p. 7 en 21);*
- *De bewateringstechnieken en droogte van de kanalen (p. 8);*
- *De veeteelt, wanneer gemolken wordt en de zwangerschapsduur van schapen en koeien (p. 9);*
- *De recente naamswijziging van de school (p. 12);*
- *De beroepsactiviteit in vna zijn clan in Marka (p. 13);*
- *De andere clans in Golweyn en de afwezigheid van recente clanconflicten (p. 14);*
- *De naam van de regeringsverantwoordelijk in Golweyn (p. 15);*
- *De nationaliteit vna de deelnemers aan de AMISOM-missie (p. 16);*
- *De dorpen ten oosten en ten westen van Golweyn, en in de richting van Mogadishu (p. 19);*
- *De impact van de overstromingen uit 2021 op de gewassen (p. 20);*
- *Het Al Shabaabbewind in Golweyn (p. 24).*

Wat specifiek de ideale seizoenen voor bepaalde gewassen betreft, wenst verzoeker toe te voegen t dat verwerende partij verwarring schept door enerzijds te vragen naar het 'zaaiseizoen' van sesam en in verzoekers antwoord vervolgens een tegenstrijdigheid te identificeren met de objectieve informatie m.b.t. het 'telen' van sesam, en wat betreft mais eerst naar het 'telen' te vragen en vervolgens naar info over het 'oogsten' ervan (zie bestreden beslissing p. 2). Dat mag ze verzoeker niet aanrekenen en kan bijgevolg niet dienend ingeroepen worden om de geloofwaardigheid van zijn verklaringen hieromtrent in twijfel te trekken.

Ook wat betreft de specifieke vragen over wie de 'macht' in handen heeft in Golweyn, moet erop gewezen worden dat dit een uitermate subjectief concept is dat een compleet andere invulling heeft in een dermate verschillende politiek-culturele context als de Somalische waar al vele decennia een conflict woedt en nauwelijks sprake is van enige stabiele democratische instellingen. In dergelijke volatiele situatie kan niet redelijkerwijs verwacht worden dat op vragen met betrekking tot de lokale machtsinvulling een duidelijk en overtuigend antwoord komt waarbij eenduidig een actor ten nadele van een ander aangewezen kan worden.

In het algemeen motiveert verwerende partij niet waarop ze zich baseert om een uitgebreidere kennis te verwachten en dat als relevant criterium aanwendt om de geloofwaardigheid van verzoekers profiel en herkomst aan af te toetsen. Verzoeker was nog een jongeman toen hij met zijn vader het land bewerkte en is nog aan het volop aan het bijleren over de landbouw en zijn streek van herkomst. Er is geen enkele objectieve reden aan te geven waarom redelijkerwijs verwacht zou mogen worden dat hij een meer exhaustieve kennis zou moeten hebben dan hij nu tentoonspreidde.

Op basis van de hier opgesomde elementen, waaruit enerzijds verzoekers uitgebreide kennis blijkt en anderzijds de eenzijdige en onredelijke interpretatie van de onduidelijkheden en tekortkomingen daarin, meent verzoeker dan ook dat in de bestreden beslissing onafdoende gemotiveerd is waarom zijn verklaarde profiel en herkomst niet geloofwaardig zouden zijn. Bijgevolg had op basis van de overwegingen daaromtrent niet besloten mogen worden dat zijn recente herkomst niet aannemelijk gemaakt is.

Tot slot wijst verzoeker erop dat verwerende partij de beoordeling van zijn asielrelaas gebaseerd heeft op een evaluatie van elementen die niet tot de kern van het asielrelaas behoren. De beoordeling van de toepassingsvoorwaarden van beide beschermingsstatuten vereist immers een prospectieve evaluatie: de geloofwaardigheid en waarschijnlijkheid die beoordeeld moeten worden betreffen immers de vrees om vervolgd te worden of het ernstige risico op reële schade in geval van terugkeer.

Doorslaggevend voor zo een prospectieve beoordeling van verzoekers asielrelaas zijn Somalische nationaliteit en zijn oorspronkelijke herkomst uit Golweyn. Geen van deze elementen staan ter discussie. In hoofde van verwerende partij kan er, zelfs indien er gereede twijfel over het recent verblijf van verzoeker in de regio van Golweyn zou blijven bestaan, redelijkerwijs geen twijfel bestaan over zijn nationaliteit, noch zijn regio van herkomst; verzoeker heeft hierover geloofwaardige en overtuigende verklaringen afgelegd. Beide elementen worden door verwerende partij niet betwist en vormen de enige relevante referentiepunten voor beoordeling van zowel de vluchtelingenstatus als de nood aan subsidiaire bescherming.

Door een dergelijke beoordeling o.b.v. onbetwiste elementen in de bestreden beslissing niet te maken, handelt verwerende partij in strijd met het principe van de beoordelingsplicht cf. artikel 48/6 §1 Vreemdelingenwet, zoals die ook door uw Raad begrepen wordt:

"Twijfels over bepaalde aspecten van een verzoek om internationale bescherming ontslaat de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende elementen waarover geen twijfel bestaat, te toetsen. Het moet dan evenwel gaan om elementen die de

nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.” (RvV, arrest nr. 282719, 5 januari 2023, p. 18)

Verzoekers recent verblijf en kennis zijn geen doorslaggevende elementen bij dergelijke prospectieve beoordeling van de gegrondheid van de aangehaalde vervolgingsvrees en het reële risico op ernstige schade. In de mate waarin verwerende partij een recent verblijf vereist, voegt ze dan ook een onwettige en irrelevante voorwaarde toe aan de definities van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming cf. artikelen 48/3-48/5 Vreemdelingenwet. Ze vermogen dan ook niet geloofwaardigheid van zijn asielrelaas op doorslaggevende wijze op de helling te zetten, zoals ook de UNHCR standaarden stellen: “9. [...] Inability to remember or provide all dates or minor details, as well as minor inconsistencies, insubstantial vagueness or incorrect statements which are not material may be taken into account in the final assessment on credibility, but should not be used as decisive factors.”

“11. In assessing the overall credibility of the applicant’s claim, the adjudicator should take into account such factors as the reasonableness of the facts alleged, the overall consistency and coherence of the applicant’s story, corroborative evidence adduced by the applicant in support of his/her statements, consistency with common knowledge or generally known facts, and the known situation in the country of origin. Credibility is established where the applicant has presented a claim which is coherent and plausible, not contradicting generally known facts, and therefore is, on balance, capable of being believed.”

Verzoeker stelt vast dat verwerende partij weliswaar zijn recente herkomst betwist, maar in de bestreden beslissing niet beoordeelt in welke mate verzoeker een reëel risico op vervolging of het lijden van ernstige schade zou lijden in geval van terugkeer naar het land van zijn nationaliteit, rekening houdend met alle informatie over het land van herkomst op het tijdstip waarop de beslissing wordt genomen, overeenkomstig de verplichting die op haar rust o.b.v. artikel 48/6 Vreemdelingenwet”.

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

3.3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

3.4. De formele motiveringsplicht, zoals voorzien in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kan gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en is kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Bovendien blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker kennis heeft van de motieven van de bestreden beslissing, aangezien hij deze inhoudelijk bekritiseert. Derhalve is aan de voornaamste doelstelling van de uitdrukkelijke motiveringsplicht voldaan. De inhoudelijke kritiek, die verzoeker op de motieven uit, houdt in dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de

beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. X).

3.5. In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet

4. De beoordeling

4.1. De beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

4.1.1. Verzoeker slaagt er niet in zijn herkomst aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat hij met zijn betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt. Hij ontkent slechts de vaststellingen dat er belangrijke indicaties zijn om te twifelen aan zijn regio van herkomst, herhaalt zijn verklaringen hierover en volhardt dat hij wel een toereikende kennis bezit over zijn regio, rekening houdend met zijn profiel.

4.1.2. Na lezing van het administratief dossier wordt de commissaris-generaal echter bijgetreden dat verzoekers onterecht voorgehouden minderjarigheid zijn geloofwaardigheid ondermijnt en dat de kennis van verzoeker over (i) landbouw; (ii) natuurrampen, zoals de droogte en overstromingen; (iii) de politieke situatie in Golweyn; (iv) de aanwezigheid van een militaire basis; (v) de veiligheidsincidenten tussen de regeringstroepen, de troepen van AMISOM en de leden van Al-Shabaab; (vi) de geografische kennis incoherent, onjuist, dan wel gebrekkig en vaag overkomt. Aangezien verzoeker zijn herkomst niet aannemelijk maakt, kan evenmin geloof worden gehecht aan de concrete problemen die hij daar stelt te hebben ondervonden.

4.1.3. Allereerst benadrukt de Raad, daar waar verzoeker wijst op de samenwerkingsplicht vervat in artikel 48/6, § 1, van de Vreemdelingenwet, dat de bewijslast in beginsel bij verzoeker zelf rust. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van verzoeker op te vullen. Verzoeker gaat er duidelijk aan voorbij dat de samenwerkingsplicht in dit artikel geen synoniem van "*gedeelde bewijslast*" is, maar hoogstens een nuancering inhoudt van de bewijslast die in beginsel op de schouders van de verzoeker rust. De samenwerkingsplicht vervat in de tweede zin van artikel 48/6, § 1, van de Vreemdelingenwet volgt immers nadat de bewijslast, zoals omschreven in de eerste zin van voornoemd artikel, in de eerste plaats bij verzoeker is gelegd.

4.1.4. Wat betreft de vaststellingen inzake verzoekers identiteit en leeftijd, wijst de Raad erop dat de Dienst Voogdij en de FOD Justitie op 22 november 2021 een leeftijdsonderzoek heeft verricht, waarbij verzoekers werkelijke leeftijd werd geschat op 20, 6 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar. Verzoeker werd aldus op deze datum 20,6 jaar oud geschat, met een standaarddeviatie van 2 jaar, wat betekent dat niet kan worden uitgesloten dat hij op die datum evengoed 18,6 jaar oud was (zie, AD CGVS, beslissing Dienst Voogdij). Dit leeftijdsonderzoek wijst aan dat verzoeker bij de registratie van zijn beschermingsverzoek alleszins niet minderjarig was, zoals hij bij binnenkomst heeft voorgehouden. Er ligt zelfs een verschil van minstens drie jaar tussen verzoekers beweerde leeftijd op basis van zijn geboortedatum en zijn minimumleeftijd op basis van het leeftijdsonderzoek.

Verzoeker stelt de leeftijdtest die zijn minderjarigheid betwist in vraag. Hij wijst erop dat deze test onnauwkeurig en weinig precies is, waarbij hij verwijst naar diverse rapporten dienaangaande. De Raad wijst er echter op dat verzoeker de beslissing van de Dienst Voogdij inzake zijn leeftijdsbepaling thans niet kan betwisten bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) aangezien dit niet de wettelijke voorziene beroepsmogelijkheid is. De beslissing van de Dienst Voogdij wordt geacht overeen te stemmen met de wet en uitvoerbaar te zijn zolang zij niet is vernietigd of ingetrokken. Verzoeker had de mogelijkheid om overeenkomstig artikel 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State tegen deze beslissing een beroep tot nietigverklaring in te stellen bij de Raad van State. Tevens werd hij van deze mogelijkheid in kennis gesteld in de kennisgeving van de beslissing van de Dienst Voogdij. Verzoeker heeft echter nagelaten deze beroepsmogelijkheid te benutten, minstens toont hij het tegendeel niet aan. Aldus kon de commissaris-generaal zich op goede gronden steunen op de beslissing van de Dienst Voogdij aangaande het leeftijdsonderzoek dat werd uitgevoerd. Ook ten aanzien van de Raad staat de leeftijdsbepaling in opdracht van de Dienst Voogdij vast. Daarnaast werd verzoeker bovendien ook gehoord op het CGVS, niet alleen omtrent zijn vluchtrelaas, maar ook omtrent zijn identiteit, waaronder zijn leeftijd. Verzoeker werd tijdens het persoonlijk onderhoud gewezen op dit leeftijdsonderzoek, (NPO, p. 5). De Raad wijst er hierbij op dat verzoeker, in tegenstelling tot wat hij voorhoudt in zijn verzoekschrift,

tijdens zijn onderhoud ook nooit heeft aangegeven dat hij, net zoals zoveel Somaliërs, geen idee heeft van zijn exacte geboortedatum. Uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker louter vasthield aan de door hem verschaft exacte geboortedatum, met name 24 juni 2006. De opgegeven leeftijd betreft een essentieel element van verzoekers identiteit en betreft dit een kernelement voor de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij dit in direct verband staat met zijn algehele geloofwaardigheid. De Raad treedt de commissaris-generaal dan ook bij waar hij stelt dat de vaststellingen inzake het leeftijdsonderzoek allerminst bijdragen tot de algehele geloofwaardigheid. In de mate dat verzoeker voorhoudt dat de vaststellingen in de bestreden beslissing aangaande de leeftijd doorslaggevend waren voor de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming, wijst de Raad erop dat de bestreden beslissing ruimer is gemotiveerd dan dat.

4.1.5. Verzoeker stelt in zijn betoog, ter verschoning van zijn ontoereikende kennis met betrekking tot zijn regio van herkomst, dat geen rekening werd gehouden met zijn *“profiel”* en dat onredelijke verwachtingen werden gehanteerd. De Raad wijst er vooreerst op dat verzoeker zijn *“profiel”* niet specificeert, laat staan dat hij *in concreto* uiteenzet op welke wijze dit profiel een impact heeft op zijn mogelijkheden om heldere en nauwgezette verklaringen af te leggen over zijn regio van herkomst. De Raad is alleszins van oordeel dat zelfs van een weinig geschoolde jongeman, zoals verzoeker, redelijkerwijze kan worden verwacht dat deze doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn beweerde regio van herkomst. Dit geldt temeer nu uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij vanaf zijn geboorte tot aan zijn vertrek in Golweyn heeft gewoond, waarbij aldus ook kan worden aangenomen dat hij reeds een zekere maturiteit had. De Raad benadrukt verder dat ongeschooldheid niet inhoudt dat verzoekers inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of hem zouden verhinderen zijn directe omgeving en leefwereld te omschrijven.

4.1.6. De Raad treedt de commissaris-generaal bij in zijn pertinente motieven omtrent verzoekers gebrekkige en incorrecte kennis van *“de plant- en oogstseizoenen van sesam en maïs en andere landbouwkennis”* en van de *“de mogelijke insecten, ziektes of plagen die de gewassen kunnen aantasten”*. Van iemand die heel zijn leven in Golweyn heeft gewoond, en die heeft verklaard dat hij reeds sinds een jonge leeftijd elke dag meewerkt op de landbouwgronden van zijn vader, kan immers redelijkerwijze worden verwacht dat deze een betere kennis heeft van de landbouw. De Raad kan verzoeker niet volgen, waar hij stelt dat de *protection officer* voor verwarring zou hebben gezorgd door enerzijds te vragen naar het zaaiseizoen van sesam en vervolgens een tegenstrijdigheid te identificeren met betrekking tot het telen van sesam en anderzijds te hebben gevraagd naar het *“telen”* van maïs en vervolgens te vragen naar het *“oogsten”* ervan. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt niet dat verzoeker de *protection officer* heeft aangegeven dat er sprake was van een onduidelijke vraagstelling. De Raad herhaalt dat van iemand die beweert dagelijks te hebben gewerkt op de landbouwgronden, mag worden verwacht dat hij bekend is met de zaai- en oogstseizoenen, evenals met de mogelijke ziekten en insecten, die de gewassen kunnen aantasten. Dat verzoeker niet in staat is om gedetailleerde en coherente verklaringen af te leggen omtrent essentiële landbouwtaken, die hij verklaarde gedurende meerdere jaren dagelijks te hebben verricht, ondergraaft de geloofwaardigheid van het voorgehouden profiel.

4.1.7. Bovendien gaat verzoeker ook volstrekt voorbij aan de pertinente vaststelling in de bestreden beslissing, dat er sprake is van een gebrekkige kennis omtrent de recente natuurrampen in zijn regio voor zijn vertrek. De Raad treedt de commissaris-generaal bij, waar hij stelt dat: *“Wanneer u namelijk wordt gevraagd of u periodes van droogte heeft meegemaakt toen u in Golweyn woonachtig was, antwoordt u affirmatief en verklaart toen jong geweest te zijn. Gevraagd naar de periode van deze droogte, zegt u gehoord te hebben dat dit in 2012 was. U verklaart verder niet te weten wanneer deze droogte begon of eindigde, aangezien u toentertijd jong was (zie notities CGVS, p. 19). U gevraagd of dit de enige droogte is die u zich herinnert, antwoordt u affirmatief. U nogmaals gevraagd of dit de enige periode is die u heeft meegemaakt waarin het een lange periode niet heeft geregend, verklaart u dit enkel als verhaal gehoord te hebben. Gevraagd wat u daarover hoorde, verklaart u gehoord te hebben dat er mensen stierven door watertekort, er geen eten beschikbaar was en er dieren gestorven zijn. Gevraagd of u dat nooit zelf heeft meegemaakt, antwoordt u van niet. Wanneer u vervolgens drie vragen worden gesteld over de manier waarop uw ouders deze droogte wisten te overleven, blijkt u enkel in staat om vaagweg te verklaren dat uw ouders zeiden dat dit de moeilijkste periode van hun leven was. U uiteindelijk gevraagd of u ooit een periode meemaakte waarin u een slechte of zelfs geen oogst heeft gekend, verklaart u zich dit niet te herinneren. U herinnert zich wel dat de landbouwgronden eens waterschade hebben gekend (zie notities CGVS, p. 20). U weet zodus enkel vaag aan de droogte van 2011 te refereren. U verklaart bovendien geen recentere droogte te hebben meegemaakt. Uit bronnen waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat de droogte van 2016 – 2017 hard toesloeg in grote delen van Somalië, waaronder ook in uw regio*

Lower Shabelle en uw district Marka. De droogtemonitor van de Verenigde Naties – Faoswalim – gebruikt dan weer de termen ‘streng’ en ‘extreem’ om te verwijzen naar de periode van september 2016 tot en met oktober 2017 in uw district Marka, wat betekent dat het grootste deel van de gewassen in de landbouw verloren gaat, er een prangend tekort is aan water en er sprake is van aanzienlijke migratie omwille van het vee. Diezelfde droogtemonitor toont aan dat dit de meest ernstige droogte was van de laatste jaren voor uw vertrek uit Somalië. Het feit dat u deze droogte niet zou kunnen herinneren tast de geloofwaardigheid van uw herkomst ernstig aan (zie administratief dossier). Ook uw kennis over de voorbije overstromingen en periodes van wateroverlast die uw regio heeft gekend is te beperkt voor iemand die er beweert opgegroeid en woonachtig te zijn geweest tot aan zijn vertrek in september 2021. U zegt zich wel te herinneren dat de landbouwgronden in maart 2021 waterschade hebben opgelopen, maar blijkt verder onwetend over andere vormen van wateroverlast. Wanneer u namelijk gevraagd wordt of u zich nog andere overstromingen herinnert, antwoordt u van niet. Gevraagd of uw vader iets gezegd heeft over eerdere overstromingen wanneer de velden in 2021 onder water liepen, antwoordt u weerom van niet (zie notities CGVS, p. 20). Volgens bronnen ter beschikking van het CGVS zou Golweyn in 2018 zwaar getroffen zijn door wateroverlast. Hierbij zouden troepen van de Afrikaanse Unie namelijk hulppakketten hebben uitgedeeld aan inwoners van Golweyn. In 2020 zou er dan weer een oeverbreuk hebben plaatsgevonden nabij Golweyn (zie administratief dossier). Het is weinig aannemelijk dat u zich als levenslang inwoner van Golweyn niets zou herinneren van deze recente natuurrampen”. Verzoeker onderneemt geen enkele ernstige poging om deze pertinente overwegingen uit te klaren of hier een nieuw zich op te werpen. Dat verzoeker in het geheel geen gewag heeft gemaakt van de droogteperiode van 2016-2017 en evenmin van de zware wateroverlast in 2018 en 2020, plaatst het geloof in regio van herkomst op zeer losse schroeven.

4.1.8. Wat betreft de politieke en veiligheidssituatie in haar regio van herkomst, stelde de commissaris-generaal terecht dat: *“Ten eerste dient gewezen te worden op uw vage en inconsistente verklaring betreffende de politieke situatie in Golweyn. Eerst verklaart u namelijk dat de regering er de macht heeft, om vervolgens te stellen dat zowel de regering als de terreurorganisatie aanwezig zijn in Golweyn en uiteindelijk te stellen dat Al-Shabaab de macht heeft wanneer u gevraagd wordt wie er officieel de macht heeft. U gevraagd sinds wanneer zij officieel de macht in handen hebben, verklaart u dit niet meer te weten en het lang geleden is. Gevraagd of de regering ooit de macht in Golweyn heeft overgenomen van Al-Shabaab, zegt u dat de regering altijd zegt dat zij de macht hebben overgenomen en Al-Shabaab ook zegt dat zij daar de macht hebben. U gewezen op het feit dat u zeer vage antwoorden geeft en gevraagd wie daar effectief de macht had in Golweyn of wie er in de straten van Golweyn rond liep, antwoordt u opnieuw vaagweg dat de regering zegt dat zij daar aan de macht zijn, maar de aanwezigheid van Al-Shabaab sterker is dan die van de regering. U erop gewezen dat niet beide groeperingen zichtbaar in het straatbeeld kunnen zijn geweest en nogmaals gevraagd wie er de macht had, zegt u dat Al-Shabaab de macht had (zie notities CGVS, p. 15). Nogmaals gevraagd of er ooit een moment is geweest dat de regering effectief de macht heeft gehad over Golweyn, verklaart u dit niet te weten (zie notities CGVS, p. 15-16). U gevraagd of er ooit regeringstroepen in Golweyn zijn geweest, antwoordt u affirmatief en zegt dat zij aanwezig zijn wanneer ze vechten. Gevraagd of zij daar nooit verbleven, zegt u dat zij er soms verbleven. U gevraagd om specifiek te zijn, haalt u een incident aan waarbij AMISOM-soldaten burgers hebben gedood. Gevraagd of AMISOM aanwezig is in de regio, zeg u dat zij enkel die keer aanwezig waren, maar daar niet verblijven (zie notities CGVS, p. 16). Het is merkwaardig dat u geen eenduidig antwoord kan geven op de vraag wie de macht in handen had in Golweyn. Verder legt u onjuiste verklaringen af wat betreft de aanwezigheid van een militaire basis in Golweyn. U gevraagd waar de troepen van AMISOM verblijven, benoemt u de stad Buulo Mareer. Gevraagd of zij een post in Golweyn hebben, verklaart u van niet (zie notities CGVS, p. 16). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt, zou er naast een basis in Buulo Mareer echter ook een militaire basis van AMISOM in Golweyn te vinden zijn. Deze basis is dus een andere basis dan de basis in Buulo Mareer (zie administratief dossier). Dat u geen kennis heeft over een AMISOM-basis in Golweyn tast de geloofwaardigheid van de door u beweerde regio van herkomst aan. Voorts dient opgemerkt te worden dat u wel over enige informatie beschikt wat betreft de burgers die door soldaten behorende tot AMISOM gedood werden en de protesten die hierop volgden. Echter, wanneer u gevraagd wordt of Al-Shabaab ooit burgers heeft gedood in Golweyn, antwoordt u van niet. U specifiek gevraagd of er ooit een bus werd aangevallen door Al-Shabaab nabij Golweyn, verklaart u dat niet te weten (zie notities CGVS, p. 16). Gevraagd of er ooit burgers gestorven zijn terwijl zij met een bus aan het reizen waren, verklaart u opnieuw dat niet te weten. U later tijdens datzelfde onderhoud nogmaals gevraagd of er bijvoorbeeld landmijnen ontploft zijn in uw regio, haalt u een incident uit 2019 aan waarbij een auto van AMISOM ontploft is en waarover u voor de rest geen verdere informatie weet te bieden (zie notities CGVS, p. 17-18). Volgens bronnen ter beschikking van het CGVS zou er in 2017 een minibus ontploft zijn ten gevolge van een door Al-Shabaab geplaatste landmijn nabij Golweyn. Bij dit incident zouden 20 burgers om het leven zijn gekomen (zie administratief dossier).*

Dat u niet op de hoogte blijkt te zijn over dit incident doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u beweerde afkomst. U blijkt evenmin op de hoogte te zijn van de vele incidenten tussen de regeringstroepen, de troepen van AMISOM en de leden van Al-Shabaab die in uw regio plaatsvonden. Wanneer u namelijk gevraagd wordt of er zich grote conflicten hebben afgespeeld tussen de regering, AMISOM en Al-Shabaab, antwoordt u affirmatief en benoemt het jaartal 2017. Gevraagd wat er toen gebeurd is, zegt u vaagweg dat er tijdens de ochtend een hevig gevecht was, iedereen schrik had en niemand naar zijn landbouwgronden ging. Wanneer u vervolgens gevraagd wordt of u weet in welk seizoen dit plaatsvond, zegt u dit niet te weten. U biedt hetzelfde antwoord wanneer u gevraagd wordt of u nog weet wat u die dag op het veld zou doen. U vervolgens nog vier vragen hieromtrent gesteld, weet u enkel te zeggen dat dit tussen Golweyn en Buulo Mareer is gebeurd, het een gevecht tussen AMISOM en Al-Shabaab was en jullie knallen hoorden. U gevraagd of u nog over andere incidenten weet heeft tussen de overheid, AMISOM en Al-Shabaab, zegt u dat dit het enige is wat u zich herinnert. U nogmaals gevraagd of u zich naast de alreeds opgeworpen incidenten nog incidenten herinnert, zegt u van niet (zie notities CGVS, p. 17). U later tijdens dat onderhoud nogmaals gevraagd of er veel gevechten plaats hadden nabij Golweyn, antwoordt u met de vraag of de protection officer Al-Shabaab en AMISOM bedoelt. U gezegd dat dit een algemene vraag betreft, verklaart u het zich weerom niet te herinneren (zie notities CGVS, p. 18). Volgens bronnen ter beschikking van het CGVS vonden er in Golweyn talloze conflicten plaats tussen de overheid, AMISOM en Al-Shabaab (zie administratief dossier). De vaststelling dat u maar één conflict weet op te sommen en hier bovendien allesbehalve doorleefde verklaringen over aflegt, tast dan ook verder de geloofwaardigheid van de door u geponeerde herkomst aan". Door louter te stellen dat "macht" een subjectief concept is dat een andere invulling heeft in een dermate verschillende politiek-culturele context als de Somalische, brengt verzoeker bovenstaande overwegingen, die uitgebreid en gebalanceerd zijn, niet aan het wankelen. De commissaris-generaal kan wel degelijk verwachten dat verzoeker, die verklaarde heel zijn leven in Golweyn te hebben gewoond, meer gedetailleerde en correcte informatie kan verschaffen omtrent de voornaamste politieke en veiligheidssituatie. Dat verzoeker hier niet in slaagt, ondergraaft wel degelijk de geloofwaardigheid van zijn herkomst uit Golweyn.

4.1.9. De Raad moet vaststellen dat verzoeker thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het maken van persoonlijke vergoelijkungen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Het louter volharden dat verzoeker wel degelijk verklaringen heeft afgelegd over verschillende aspecten van zijn profiel en regio van herkomst, en deze te herhalen, doet geen afbreuk aan de hierboven gedane vaststellingen en de vaststellingen in de bestreden beslissing, die pertinent zijn en op grond waarvan de commissaris-generaal wel degelijk kon oordelen dat geen geloof kan worden gehecht aan de beweerde regio van herkomst. Het hebben van een zekere kennis van de voorgehouden regio van herkomst, betekent zo ook niet noodzakelijk dat verzoeker deze informatie uit eerste hand heeft door in de voorgehouden regio opgegroeid te zijn. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal, die steun vinden in het administratief dossier, en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing.

4.1.10. De Raad acht bovenstaande vaststellingen, evenals de vaststellingen, zoals opgenomen in de bestreden beslissing voldoende opdat, in navolging van de commissaris-generaal, kan worden vastgesteld dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt afkomstig te zijn uit *"de stad Golweyn in het district Marka gelegen in de regio Lower Shabelle. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde recente regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België in Golweyn heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet"*. Deze beoordeling houdt geenszins in dat de commissaris-generaal een *"onwettige en irrelevante voorwaarde"* toevoegt aan de definities van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. Zoals de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht stelt is verzoekers regio van herkomst essentieel voor de inschatting van de vrees voor vervolging, waardoor het belang om duidelijkheid te verschaffen over de feitelijke herkomst en eerdere verblijfplaatsen niet genoeg kan worden benadrukt. In tegenstelling tot wat verzoeker beweert, wordt in de bestreden beslissing ook geenszins aangegeven dat er geen twijfel bestaat over zijn oorspronkelijke herkomst uit Golweyn. Louter volledigheidshalve, wijst de Raad er alleszins op dat verzoeker ook niet concretiseert welke

vervolgingsvrees hij zou koesteren, op grond van een prospectieve beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming, louter op grond van zijn Somalische nationaliteit.

4.1.11. Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.2. De beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.2.1. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

4.2.2. Aangezien verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit de stad Golweyn in het district Marka gelegen in de regio Lower Shabelle in Somalië, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar. Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan. Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de asielprocedure zijn ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.3. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens zijn persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somalisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van de verzoekende partij en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

4.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie oktober tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. N. DENIES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. V. LAUDUS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. LAUDUS

N. DENIES